

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/40/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121200696
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Matúš Staríček
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2121200696.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu: Mgr. Matúš Staríček a sudkýň: JUDr. Ľubica Bundzelová a JUDr. Janka Benkovičová, v spore žalobcu: A. B., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, D., zastúpený advokátom: JUDr. Roman Cibulka, so sídlom Hlavná 13, Trnava, proti žalovanému: CANIS CLUB CÍFER, IČO: 37 989 634, so sídlom Štadiónová 125/26, Cífer, o zaplatenie 1.685,80 eur s príslušenstvom, o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 27C/8/2021-61 zo dňa 26.1.2023, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 273, § 277 a § 105 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a § 60b zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente).

2. Vecne súd prvej inštancie argumentoval tým, že žalovaný sa domáhal zrušenia rozsudku pre zmeškanie z ospravedlniteľného dôvodu a to, že v čase, kedy mu bola doručovaná žaloba a uznesenie (ktorým súd vyzval žalovaného na splnenie povinnosti uvedenej v ust. § 273 písm. a) CSP), nebolo zrejmé, že mu budú doručované do elektronickej schránky a z tohto dôvodu sa nedozvedel o ich doručovaní. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie zo dňa 19.12.2022 a výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.685,80 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.300 eur od 4.2.2021 do 23.2.2021 a zo sumy 1.685,80 od 24.2.2021 do zaplatenia, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, a výrokom II. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%. Rozsudok pre zmeškanie vydal súd prvej inštancie podľa § 273 CSP, nakoľko žalobu a jej rozšírenie spolu s prílohami a poučením účastníka konania o jeho procesných právach a povinnostiach doručil žalovanému dňa 15.4.2021 do jeho elektronickej schránky spolu s uznesením zo dňa 29.3.2021. Zásielka bola doručená uplynutím lehoty s fikciou doručenia. Predmetným uznesením súd prvej inštancie vyzval žalovaného na splnenie povinnosti uvedenej v § 273 písm. a) CSP, pričom žalovaného poučil o následkoch nesplnenia tejto povinnosti, ako aj o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Žalovaný v stanovenej lehote, ktorá mu uplynula dňa 30.4.2021, uložení povinnosť nespĺnil. Konanie bolo prerušené uznesením zo dňa 3.6.2021 do skončenia konania o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam užívaným žalovaným. Uznesenie bolo doručené žalovanému do jeho elektronickej schránky s fikciou doručenia dňa 23.6.2021. Súd uznesením zo dňa 22.11.2022 rozhodol o pokračovaní v konaní po odpadnutí prekážky. Uznesenie bolo žalovanému doručené do jeho elektronickej schránky dňa 9.12.2022. Následne súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie bez nariadenia pojednávania. Právnym dôvodom jeho vydania bolo nesplnenie povinnosti podľa § 273 písm. a) CSP

žalovaným. Rozsudok pre zmeškanie zo dňa 19.12.2022 bol žalovanému doručený dňa 5.1.2023, pričom dňa 18.1.2023 bolo súdu doručené podanie žalovaného značené ako „Odvolanie/návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zo dňa 19.12.2022“, v ktorom sa domáhal zrušenia rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 277 ods. 2 CSP (správne § 277 ods. 1 CSP) z dôvodu, že k zmeškaniu na strane žalovaného došlo z ospravedlniteľného dôvodu, pretože v čase doručovania žaloby a uznesenia s výzvou na vyjadrenie nebolo zrejmé, že sa občianskemu združeniu doručuje do elektronickej schránky, a preto sa nedozvedel o doručení zásielky. Následne mu bolo riadne doručené uznesenie o prerušení konania zo dňa 3.6.2021, a teda žalovaný sa domnieval, že sa nekoná a nie je potrebné sa vyjadrovať. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 23.11.2022 rozhodol o pokračovaní v konaní a žalovaný mal za to, že sa bude ďalej riadne konať a nepredpokladal, že by súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie.

3. K doručovaniu do aktívnej elektronickej schránky žalovaného súd prvej inštancie uviedol, že je nesporné, že žalovaný je právnickou osobou so sídlom na území Slovenskej republiky, zapísanou odo dňa 20.10.2005 v registri mimovládnych neziskových organizácií vedenom Ministerstvom vnútra SR pod č. VVS/1-900/90-26868, ktorej bola podľa § 13 ods. 1 písm. a) zákona o e-Governmente automaticky aktivovaná elektronická schránka na doručovanie elektronických úradných dokumentov orgánov verejnej moci, medzi ktoré patria aj všeobecné sudy. Podľa § 60b zákona o e-Governmente najneskôr dňa 1.6.2020 sa začal proces aktivácie elektronických schránok v prípade právnických osôb, ktoré nie sú zapísané v Obchodnom registri SR a dobrovoľne si neaktivovali elektronickú schránku pred termínom 31.5.2020. Proces aktivácie schránok začal dňa 1.6.2020 a skončil sa prvým prístupom oprávnenej osoby do elektronickej schránky alebo uplynutím desiateho dňa, t. j. 10.6.2020 bola schránka žalovaného aktivovaná. Súd prvej inštancie ďalej dôvodil, že v prípade, ak má strana aktivovanú elektronickú schránku, súd musí prioritne doručovať do tejto elektronickej schránky, preto doručoval písomnosti žalovanému podľa § 105 ods. 1 CSP do jeho elektronickej schránky podľa zákona o e-Government (cez ústredný portál E.) „do vlastných rúk s fikciou doručenia“, a to výzvou na vyjadrenie, žalobu, doplnenie žaloby a poučenie o procesných právach a povinnostiach strán sporu; vypršaním úložnej lehoty s fikciou doručovania bola dňa 15.4.2021 správa úspešne doručená žalovanému. Ak žalovaný namietal, že mu zásielka nebola doručená, lebo o jej doručovaní nevedel, toto tvrdenie podľa súdu prvej inštancie neobstoí ako ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a) CSP. V zmysle § 60b ods. 3 zákona o e-Governmente bola schránka žalovaného aktivovaná najneskôr odo dňa 10.06.2020. Žalovaný netvrdil žiadny konkrétny objektívny dôvod, ktorý mu znemožnil prevziať elektronickú úradnú správu. Okrem toho dôvodom na nevyhovenie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie je i skutočnosť, že spolu s návrhom na zrušenie rozsudku žalovaný nezaslal v lehote 15 dní, od kedy sa dozvedel o rozsudku pre zmeškanie, aj vyjadrenie vo veci a to napriek poučeniu súdom. Z vyššie uvedených dôvodov súd návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol. Žalovaný zároveň namietal zmätočné konanie súdu prvej inštancie z dôvodu prerušenia konania a následného pokračovania v konaní pred vydaním rozsudku pre zmeškanie. Uvedená námietka podľa súdu prvej inštancie nemala vplyv na rozhodnutie vo veci o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, nakoľko nie je ospravedlniteľným dôvodom, pre ktorý sa žalovaný k veci nevyjadril v súdom stanovenej lehote. Napriek tomu súd prvej inštancie na vysvetlenie uviedol, že konanie prerušil z dôvodu prebiehajúceho konania o aktívnej legitimácii žalobcu sp. zn. 31C/1/2021 a po jeho ukončení rozhodol o pokračovaní v konaní a vydal rozsudok pre zmeškanie.

4. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že rozsudok pre zmeškanie zo dňa 19.12.2022 zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g) a h) CSP. Trval na tom, že k zmeškaniu na strane žalovaného došlo z ospravedlniteľného dôvodu, ktorým bola skutočnosť, že o doručovaní žaloby a výzvy na vyjadrenie k nej sa žalovaný nedozvedel, pretože v čase doručovania nebolo zrejmé, že občianskemu združeniu sa doručuje do elektronickej schránky. Následne mu bolo súdom prvej inštancie riadne doručené uznesenie o prerušení konania, teda žalovaný mal za to, že sa vo veci nekoná a nie je potrebné sa vyjadrovať. Keď súd prvej inštancie rozhodol o pokračovaní v konaní uznesením zo dňa 23.11.2022, žalovaný mal za to, že sa bude ďalej konať a nepredpokladal, že by súd konal rozhodovaním pre zmeškanie. V tomto smere došlo k pochybeniu súdu prvej inštancie a tým žalovanému odňal možnosť konať pred súdom. Konanie súdu prvej inštancie, keď najprv rozhodol o prerušení konania, následne o pokračovaní v konaní a ani nevyzval žalovaného na vyjadrenie, ani inak nesignalizoval rozhodnutie, označil žalovaný za zmätočné.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že odvolanie žalovaného považuje za nedôvodné a navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Nestotožnil sa s námietkou žalovaného, že ospravedlniteľným dôvodom je skutočnosť, že sa nedozvedel o doručovaní žaloby, pričom žalobca zdôraznil, že doručovanie bolo v čase, keď mal žalovaný dávno aktivovanú elektronickú schránku. Žalobca tiež uviedol, že nesúhlasí s námietkami žalovaného, že súd mal po tom, ako rozhodol o pokračovaní v konaní, žalovaného znovu vyzývať na vyjadrenie k žalobe, prípadne signalizovať, že mieni vo veci rozhodnúť.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozhodnutiu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou sporu (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 písm. h) CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných dôvodmi odvolania (§ 380 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdiť.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým uznesením súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je nielen dostatočne podrobné, ale i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadaava so všetkými relevantnými otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 234 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 220 ods. 2 CSP.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd vydal rozsudok, ktorým by žalovanému uložil povinnosť zaplatiť sumu 1.685,80 eur s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalovaný užíva nehnuteľnosť žalobcu zapísanú na LV č. XXXX, k. ú. D. ako parc. č. 1016/2 - ostatná plocha o výmere 851 m² bez súhlasu a proti vôli žalobcu. Bezdôvodné obohatenie si uplatňuje za obdobie od 23.09.2019 do 31.01.2021.

11. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 29.3.2021 vyzval žalovaného, aby sa v lehote 15 dní od doručenia uznesenia písomne vyjadril k žalobe doručenej súdu, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Uvedené uznesenie súdu prvej inštancie obsahuje aj poučenie, že v prípade, ak žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplní, súd môže bez nariadenia pojednávania rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie. Žalobu spolu s uvedeným uznesením súd prvej inštancie doručil žalovanému dňa 15.4.2022 do jeho elektronickej schránky uplynutím úložnej doby, teda tzv. fikciou doručenia. Následne súd prvej inštancie rozhodol dňa 3.6.2021 o prerušení konania do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 31C/1/2021. Uznesením zo dňa 22.11.2022 súd prvej inštancie rozhodol o pokračovaní v konaní vzhľadom na skutočnosť, že konanie vedené Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 31C/1/2021 bolo právoplatne zastavené dňa 4.11.2022. Uznesenie o pokračovaní v konaní bolo doručené žalovanému dňa 9.12.2022. Keďže žalovaný bez vážneho dôvodu nesplnil povinnosť uloženú uznesením zo dňa 29.3.2021 vydaným podľa § 167 ods. 2 CSP, súd prvej inštancie rozhodol o žalobe rozsudkom pre zmeškanie v zmysle § 273 CSP.

12. Súd prvej inštancie nevyhovel návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie z dôvodu nepreukázania existencie ospravedlniteľného dôvodu, pre ktorý sa žalovaný nevyjadril k žalobe, pretože žalovaný uvádzaný dôvod, že nevedel o doručovaní do elektronickej schránky, nepovažoval za ospravedlniteľný pre nesplnenie si povinností podľa uznesenia zo dňa 29.3.2021.

13. Žalovaný v podanom odvolaní vymenúva viaceré odvolacie dôvody, a to odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g) a h) CSP, ktoré však bližšie nezdôvodnil. Odvolanie odôvodnil vecne len tým, že skutočnosť, že nevedel o doručovaní do elektronickej schránky, považuje za ospravedliteľný dôvod odôvodňujúci zrušenie rozsudku pre zmeškanie, a postup súdu, kedy najprv prerušil konanie, potom rozhodol o pokračovaní v konaní a bez toho, aby žalovaného vyzval na vyjadrenie alebo inak signalizoval rozhodnutie vo veci, vydal rozsudok pre zmeškanie, považoval za zmätočný a odnímajúci mu možnosť konať pred súdom.

14. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Obsah práva na spravodlivý proces teda zahŕňa najmä právo na prístup k nezávislému a nestrannému súdu, právo na zákonného sudcu, na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Konkrétne pochybenie súdu musí byť hodnotené v kontexte celého konania (vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.). Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, resp. rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

15. Nesprávnym procesným postupom sa potom rozumie faktická činnosť alebo nečinnosť súdu (procedúra prejednaní veci, resp. to, ako súd viedol konanie), ktorá predchádza vydaniu konečného rozhodnutia a strane sporu znemožňuje realizáciu jej procesných oprávnení a marí jej možnosť jej aktívnej účasti na konaní (R 129/1999 a rozhodnutia NS SR sp. zn. 1Cdo 202/2017, 2Cdo 162/2017, 3Cdo 22/2018, 4Cdo 87/2017, 5Cdo 112/2018, 7Cdo 202/2017, 8Cdo 85/2018).

16. Podľa článku 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

17. Podľa § 167 CSP, ak súd neodmietol žalobu podľa § 129 alebo nerozhodol o zastavení konania, doručí žalobu spolu s prílohami žalovanému do vlastných rúk (ods. 1). Spolu s dorúčením žaloby súd žalovaného vyzve, aby sa v lehote určenej súdom k žalobe písomne vyjadril, a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (ods. 2).

18. Podľa § 273 CSP súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe podľa § 137 písm. a) rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak: a) uznesením uložil žalovanému povinnosť v určenej lehote písomne vyjadriť sa k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nespĺnil, b) v uznesení podľa písmena a) poučil žalovaného o následkoch nesplnenia takto uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a c) doručil uznesenie podľa písmena a) žalovanému do vlastných rúk.

19. Podľa § 277 ods. 1 CSP, ak žalovaný z ospravedliteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a), môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie uznesením zruší a začne vo veci opäť konať.

20. Vo všeobecnosti predstavuje rozsudok pre zmeškanie podľa § 273 CSP osobitný druh súdneho rozhodnutia, ktorý je dôsledkom procesnej pasivity žalovaného v civilnom sporovom konaní. Procesná pasivita žalovaného v konaní sa prejavuje tým, že si neplní základné povinnosti strany konania. Vyjadrenie k žalobe predstavuje právo, ale aj základnú povinnosť tvrdenia žalovaného v konaní, pričom absencia vyjadrenia - povinnosti tvrdenia žalovaného, predstavuje porušenie zákonom vyžadovanej súčinnosti súdu a strán konania tak, aby konanie mohlo byť rýchlo a efektívne skončené. V tejto súvislosti

je potrebné poukázať na zásadu "vigilantibus iura scripta sunt" - práva patria bdelym, ktorá zdôrazňuje aj vlastné pričinenie na ochranu práv strany vyžadujúc, aby aj strana civilného procesu sledovala svoje subjektívne práva a robila také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozovaniu a poškodzovaniu a predpokladá, že strana musí využiť prostriedky, ktoré jej poskytuje zákon a následne vykonať prípadné potrebné opatrenia, aby nedošlo k porušeniu jej práv (pozri uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 16.01.2013, sp. zn. I. ÚS 25/2013).

21. Z citovaných ustanovení vyplývajú predpoklady pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa § 273 CSP, ktorými sú: riadne doručenie žaloby (o splnenie povinnosti podľa § 137 písm. a) CSP) žalovanému do vlastných rúk spolu s uznesením, v ktorom súd žalovanému uložil povinnosť v určenej lehote písomne sa vyjadriť k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, a zároveň ho poučil o tom, že v prípade, ak sa v určenej lehote k žalobe nevyjadrí, súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť vo veci rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie.

22. Predmetom rozhodovania súdu o návrhu podľa § 277 ods. 1 CSP je zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa § 273 CSP ak žalovaný preukáže, že lehotu na vyjadrenie k žalobe zmeškal z ospravedliteľných dôvodov a zmeškaný úkon (vyjadrenie k žalobe) doloží spolu s návrhom na zrušenie kontumačného rozsudku. Z hľadiska rozhodovania podľa ust. § 277 ods. 1 a 3 CSP nebol daný dôvod na posudzovanie predpokladov pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného (k tomu pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/50/2019 z 28.11.2019).

23. Odvolací súd po oboznámení sa s prejednávanou vecou dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, aplikoval správne právne normy (§ 273, § 277 ods. 1, 3 CSP), ktoré aj správne vyložil, a preto je jeho odvolaním napadnuté rozhodnutie vecne správne. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu nezistil nijaké procesné pochybenie okresného súdu, naplňajúce niektorý z odvolateľom riadne uplatnených odvolacích dôvodov.

24. Po preskúmaní priebehu konania odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval v zmysle zásad CSP. Žaloba spolu s uznesením obsahujúcim výzvu na vyjadrenie sa k žalobe a poučenie o možnosti súdu vydať rozsudok pre zmeškanie bola doručená žalovanému dňa 15.4.2022 do jeho elektronickej schránky uplynutím úložnej doby, teda tzv. fikciou doručenia, na čom nič nemení skutočnosť, že žalovaný sa o tomto doručení nedozvedel. Ako správne uviedol súd prvej inštancie, z ustanovenia § 60b zákona o e-Governmente vyplýva, že žalovaný mal aktivovanú elektronickú schránku na doručovanie najneskôr od 10.6.2020. Následne súd prvej inštancie rozhodol dňa 3.6.2021 o prerušení konania do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 31C/1/2021. Avšak už v čase pred vydaním uznesenia o prerušení konania márne uplynula lehota na vyjadrenie sa žalovaného k žalobe, a teda boli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie. Následne uznesením zo dňa 22.11.2022 súd prvej inštancie rozhodol o pokračovaní v konaní, ktoré bolo doručené žalovanému dňa 9.12.2022. Súd prvej inštancie nemal dôvod zopakovať procesné úkony, ktoré vykonal pred prerušením konania, a opätovne vyzývať žalovaného na vyjadrenie k žalobe. Keďže žalovaný nespĺnil povinnosť vyjadriť sa k žalobe uloženú uznesením zo dňa 29.3.2021 vydaným podľa § 167 ods. 2 CSP, súd prvej inštancie rozhodol o žalobe rozsudkom pre zmeškanie v zmysle § 273 CSP. Ak žalovaný nedodržel lehotu na vyjadrenie sa k žalobe určenú súdom prvej inštancie, pretože nevedel o doručovaní do elektronickej schránky, nemôže to ísť na ťarchu súdu ani žalobcu, ale za svoju pasivitu si zodpovedá žalovaný. Žalovaný po tom, čo mu bolo doručené uznesenie o prerušení konania a neskôr aj uznesenie o pokračovaní v konaní, zostal pasívny, nezaoberal sa daným sporom, nezisťoval, aké úkony sa robia v konaní. Žalovaný ani po doručení uznesenia o pokračovaní v konaní sa nevyjadril k žalobe, nepožiadaval o predĺženie lehoty na vyjadrenie. Správanie žalovaného v posudzovanom prípade tak podľa názoru odvolacieho súdu odporuje zásade „vigilantibus iura scripta sunt“, podľa ktorej práva patria bdelym (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou.

25. Ako správne uviedol súd prvej inštancie ďalšou podmienkou na zrušenie rozsudku pre zmeškanie je aj to, že žalovaný spolu s návrhom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie pripojí aj vyjadrenie k žalobe, čo však žalovaný neurobil.

26. Z dôvodov vyššie uvedených dospel odvolací súd k záveru o neopodstatnenosti odvolacej argumentácie žalovaného. Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie, že neboli splnené podmienky na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa § 277 CSP. Odvolací súd preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

27. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu vzhľadom na to, že bol v odvolacom konaní úspešný a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne mu náhradu trov konania nepriznať (§ 257 CSP). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Senát odvolacieho súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol :o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).